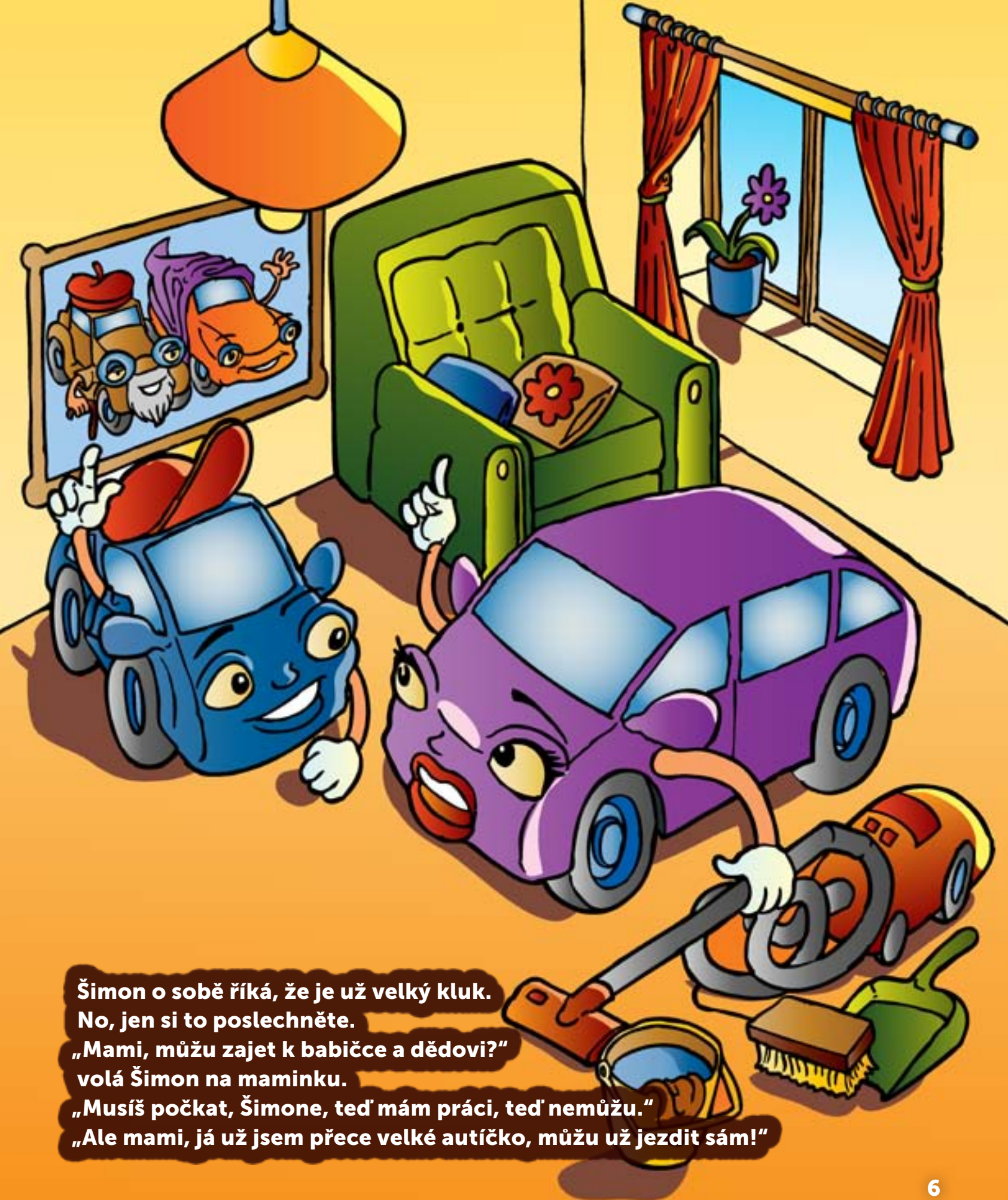

Šimon se bojí

JAK ŠIMON NAŠEL ODVAHU PŘIZNAT SI SVŮJ STRACH

V městečku jménem Kopečkov stojí velká, nádherná garáž. Bydlí v ní se svou maminkou a tatínkem modré autíčko, které se jmenuje Šimon.

Šimon o sobě říká, že je už velký kluk.
No, jen si to poslechněte.

„Mami, můžu zajet k babičce a dědovi?“
volá Šimon na maminku.

„Musíš počkat, Šimone, teď mám práci, teď nemůžu.“

„Ale mami, já už jsem přece velké autíčko, můžu už jezdit sám!“

Ale jindy, to zase Šimon o sobě tvrdí, že je ještě malý.

**„Šimone, takový nepořádek, to je hrůza, honem si tu uklid!“
zlobí se občas na Šimona tatínek.**

„To já asi nezvládnou, musíš mi, tatínku, pomoci.“

Já jsem totiž ještě malé autíčko a ten nepořádek je tááák velký.“

Takže jak je to vlastně s tím modrým autíčkem?

Šimon není ani velký a není ani malý, je tak akorát a má 5 let.

A jak víme, bydlí v Kopečkově.

